

Udenrigspolitisk redegørelse 2017

(Naalakkersuisoq for Selvstændighed, Udenrigsanliggender og Landbrug)

Demokraterne vil gerne takke Naalakkersuisut for den grundige redegørelse.

Udenrigspolitik bliver mere og mere vigtig efterhånden som verdens lande bliver tættere og tættere. Vi hverken kan eller skal stoppe globaliseringen, men vi er nødt til at forholde os til den og få det bedste ud af den. Og så er vi altså også nødt til at acceptere og respektere, at globaliseringen ikke tager hensyn til landegrænser.

Et godt eksempel herpå er Naalakkersuisuts håbløse kamp for at forbyde reklamer for alkohol her i landet. Det vil ikke have nogen effekt, da vi jo bliver bombarderet med reklamer for alkohol hver gang vi er på Internettet eller ser udenlandske tv-kanaler. Vi kan ikke bestemme, hvad de gør i andre lande, og vi skal holde op med at lade som om, at vi bare kan ignorere den virkelige, globaliserede verden. For det kan vi ikke.

Vi skal i stedet nyde, at globaliseringen og teknologien har bragt os tættere på ikke bare udlandet men også på hinanden. Vi har taget udenlandske tjenester som Skype og Facebook til os, og bruger det dagligt til at holde kontakt med eksempelvis vores børn på efterskole eller på anden uddannelse i udlandet. Og vi bruger det også internt, hvor det er blevet langt lettere lige at sende en besked til en god ven eller et familiemedlem for at høre, hvordan det går.

Det er da positivt, og vi skal sørge for hele tiden at koble os på globaliseringens mange muligheder og udnytte disse til vores egen fordel – både som nation og som privatpersoner.

Det er ligeledes vigtigt, at vi som nation undlader at sende forvirrende signaler ud i verden. Vi er nødt til at respektere, hvem der fører vores udenrigspolitik. Derfor nytter det ikke noget, at formanden for vores interne forfatningskommission lige pludselig agerer som om hun var Naalakkersuisoq for Udenrigsanliggender og begynder at kommentere på Cataloniens løsrivelsesproces. Det må hun hjertens gøre som medlem af Siumut, men det nytter ikke noget, at vi skaber forvirring om, hvem der har kompetencen til at udtale sig om udenrigspolitiske forhold. I den forbindelse er det utrolig svagt, at Naalakkersuisut ikke med det samme har sat formanden for Forfatningskommissionen på plads og klart og tydeligt har forklaret hende om hendes rolle. Men det kan jo nås endnu, og Demokraterne skal kraftigt opfordre Naalakkersuisut til at gøre dette.

Ellers er Demokratesne glade for, at vi her i Inatsisartut sammen har besluttet at vi som nation skal åbne en repræsentation på Island. Island er vores nærmeste nabo, og vi kan hente meget inspiration fra Island ikke mindst på handels- og turismeområdet, hvor Island de seneste år har haft stor succes.

Her i landet har vi brug for en bredere erhvervsstruktur ala den de har på Island, og vi bør udnytte den kommende repræsentation til at få et endnu bedre samarbejde med Island.

Det er også vigtigt for mig at sige, at udenrigspolitisk succes starter herhjemme. De beslutninger vi træffer her i salen påvirker den måde som andre lande ser på os på, og kan helt bestemt også påvirke udlandets interesse i os. Et godt eksempel herpå er, da det Siumut-ledede Naalakkersuisut i 2013 pludselig ændrede på betingelserne på råstofområdet, og indførte royalties. Dette var uden tvivl gjort i den bedste mening for at sikre, at vi her i Grønland skulle tjene så mange penge som muligt på vores råstoffer. Desværre så udlandet og internationale investorer ikke på det på helt samme måde. Beslutningen fik katastrofale konsekvenser for udlandets lyst til at investere i vores land, og de konsekvenser kan vi mærke den dag i dag, hvor råstofbranchen kæmper for at komme på fode igen, og hvor investorerne er meget påpasselige med at investere i eksempelvis vore kommende, store infrastrukturprojekter. Denne sag viser med al ønskelig tydelighed, at vi skal tænke godt og grundigt over, hvordan vi agerer indenrigspolitisk. Vores ageren indenrigspolitisk har stor betydning for det udenrigspolitiske arbejde. Tingene hænger sammen.

Til sidst vil jeg bede Naalakkersuisut om at komme med en grundig status på situationen i Thule Air Base. Som land stiller vi territorium til rådighed for USA, og vi må kræve at få noget til gengæld. Jeg ønsker en detaljeret status på, hvordan forhandlingerne om det fremtidige samarbejde med amerikanerne skrider frem. Det er vigtigt, at vi her i Inatsisartut kan følge denne sag tæt.

Og nu vi er ved Thule Air Base, så er der altså flere ting, der kræver en grundig forklaring. Servicekontrakten blev overtaget af det amerikanske selskab Vectrus Services den 1. oktober. Men det var jo egentlig selskabet Exelis Services, der bød på opgaven og vandt den. Hvad er forklaringen på den udvikling? Og hvad har Naalakkersuisut tænkt sig at stille op i den forbindelse? Arbejder Naalakkersuisu aktivt på at sikre en ny udbudsrunde? Og hvad kan Naalakkersuisut ellers oplyse i denne sag?

Helt generelt har informationsniveauet til både Inatsisartut og til offentligheden været alarmerende lavt fra Naalakkersuisut i denne sag. Hvorfor egentlig det? Hvad er formålet med denne lukkethed fra Naalakkersuisuts side?

Jeg vil også bede om en udførlig status på, hvor meget information der tilgår os fra EU vedrørende forhandlingerne med Storbritannien om Brexit. Disse forhandlinger kan få stor betydning for vores adgang til et af vore store eksportmarkeder, og det er derfor vigtigt, at vi bliver orienteret så meget som muligt.

Og endelig vil jeg bede om en udførlig forklaring på, hvorfor Naalakkersuisut valgte ikke at deltage i konferencen Arctic Circle. Denne konference har altid stort fokus på Grønland og hele det arktiske område. Inatsisartuts Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske udvalg deltog, og Demokratesne finder det underligt, at

Naalakkersuisut ikke deltog. Jeg ser frem til at høre en forklaring herpå.

Med disse bemærkninger tager vi Udenrigspolitisk redegørelse 2017 til efterretning.